

ОБУЧЕНИЕ ПО ПРОГРАМИРАНЕ

Лекция 8 **Масиви и указатели. Двумерни масиви**

Промяна на стойностите на параметрите (скалари и масиви) при използване на функции

```
#include<stdio.h>
```

```
void film(int,char[ ]);
```

```
int main(){  
    int i = 5;  
    char x[ ] = "you and me";  
    printf("i = %d, x = %s\n", i, x);  
    film(i, x);  
    printf("i = %d, x = %s\n", i, x);  
}
```

```
void film(int i, char z[ ])  
{  
    printf("\n\nIn the film, i = %d, z = %s\n", i, z);  
    i = 0;  
    z[0] = 'Y';  
    printf("In the film, i = %d, z = %s\n", i, z);  
}
```


Промяна на адресите на параметрите (скалари и масиви) при използване на функции

```
#include<stdio.h>
```

```
void film(int,char[ ]);
```

```
int main()
```

```
{
```

```
    int i = 5;
```

```
    char x[ ] = "you and me";
```

```
    printf("i = %d, x = %s \n&i = %p, &x[0] = %p\n", i, x, &i, &x[0]);
```

```
    film(i, x);
```

```
    printf("i = %d, x = %s \n&i = %p, &x[0] = %p\n\n", i, x, &i, &x[0]);
```

```
}
```

```
void film(int i, char z[ ])
```

```
{
```

```
    printf("\n\nIn the film(), i = %d, z = %s \n&i = %p, &z[0] = %p\n\n", i, z, &i, &z[0]);
```

```
    i = 0;
```

```
    z[0] ='M';
```

```
    printf("In the film(), i = %d, z = %s \n&i = %p, &z[0] = %p\n\n", i, z, &i, &z[0]);
```

```
}
```


Промяна на параметрите при използване на функции

```
#include<stdio.h>
void multi(int arr[], int *i)
{
    int k;
    printf("array");
    for(k=0;k<3;k++ )
        printf("%d\t",arr[k]);

    int result=0;
    for( k=1;k<=3;k++){
        result=result + k*arr[k-1];
    }
    *i=result;
    printf("\n result=%d\n", *i);
}
int main(){
    int i=5;
    int *pi=&i;
    int arr[3]={1,2,3};
    printf("%d\n", *pi, &i);
    printf("in main() i=%d\n", i);
}
```


Когато се предава масив на функция, промените, които функцията може да направи, ще засегнат масива, тъй като функцията има адреса на този масив.

```
#include<stdio.h>
```

```
void AddOne(int,int[ ]);
```

```
int main()
```

```
{
```

```
    int i, a[4] = {20, 40, 10, 60};
```

```
    printf("In main()\t a = %p\t&a[0] = %p\n", a, &a[0]);
```

```
    AddOne(a[2], a);
```

```
    for(i = 0; i <= 3; i = i + 1)
```

```
        printf("a[%d] = %d\n", i, a[i]);
```

```
}
```

```
void AddOne(int one, int x[ ])
```

```
{
```

```
    int i;
```

```
    printf("In AddOne()\t x = %p\t&x[0] = %p\n", x, &x[0]);
```

```
    for(i = 0; i <= 3; i = i + 1)
```

```
        x[i] = x[i] + one;
```

```
}
```


Използване на функция, която има параметър масив и функцията извежда масива от позиция, която се посочва на вход, до края.

```
#include<stdio.h>
#include<stdlib.h>
void res(char[ ]);
void main(void)
{
    res("abrakadabra");
    printf("\n");
}
void res(char x[ ])
{
    int j;
    printf("Enter an integer: ");
    scanf("%d", &j);
    printf("In res(), x = %s\n", x+j);
}
```


Извикване на функция с аргумент = елемент на масиви

```
#include<stdio.h>
```

```
void eha(int,int);
```

```
int main()
{
    int i = 50, a[3] = {90, 80, 60};
    eha(i, a[0]);
    printf("In main(), i = %d, a[0] = %d\n", i,a[0]);
}
```

```
void eha(int q, int w)
{
    printf("In eha(), q = %d, w = %d\n",q, w);
    q = 0;
    w = 0;
}
```


Stack пространство от паметта

Стека се разпределя на последователни блокове памет. Разпределението в стека се прави при извикване на функция. Размерът на паметта, която трябва да бъде разпределена, е известен на компилатора и всеки път, когато се извика функция, нейните **променливи получават памет, разпределена в стека**. Всеки път, когато извикването на функцията приключи, паметта, която е била отделена за променливите се преразпределя.

Всичко това се прави от някои предварително дефинирани процедури в компилатора. Програмистът не трябва да се притеснява за разпределението на паметта и освобождаването на променливи от стека. Такова разпределение на паметта, се нарича временно разпределение на паметта, тъй като веднага след като методът завърши изпълнението си, всички данни, принадлежащи на този метод, се изхвърлят от стека автоматично.

РАЗПРЕДЕЛЕНИЕТО НА ПАМЕТТА НА СТЕКА И ОСВОБОЖДАВАНЕТО НА СТЕКА СТАВА АВТОМАТИЧНО.

Ако паметта на стека е запълнена напълно, се получава съобщение за грешка.

Stack пространство от паметта

```
#include<stdio.h>
#include<stdlib.h>
int* readArr(int n){
    int* result=malloc(n*sizeof(int));
    for(int i=0;i<n;i++)
    {
        scanf("%d",result+i);
    }
    return result;
}
void swap(int *p, int *q){
    int tmp=*p;
    *p=*q;
    *q=tmp;
}
void bubbleSort(int x[], int n)
{
    int br=0;
    while(br<n-1)
    {
        for(int i=0; i<n-1; i++){
            if(x[i+1]<x[i])
                swap(&x[i],&x[i+1]);
        }
        br++;
    }
}
```


Stack пространство от паметта

Всяка работеща програма има свое собствено оформление на паметта, което се състои от много сегменти:

stack: съхранява локални променливи

heap: динамична памет за разпределяне на програмиста

data: съхранява глобални променливи, разделени на инициализирани и неинициализирани

text: съхранява кода, който се изпълнява

За да определим точно всяко място в паметта на програмата, на всеки байт памет се присвоява „адрес“. Адресите вървят от 0 чак до най-големия възможен адрес, в зависимост от машината.

Сегментите с текст, данни и heap имат ниски адресни номера.

Паметта на стека има по-високи адреси.

Stack пространство от паметта

```
void printArr(int w[], int n){
    for(int ind=0; ind<n; ind++)
        printf("%d\t", *(w+ind));
    printf("\n");
}

int main()
{
    int* myArr=readArr(6);
    bubbleSort(myArr,6);
    printArr(myArr,6);

    int number;
    scanf("%d",&number);

    int *copyArr=malloc(7*sizeof(int));
    int k=0;

    int i;
```


Неар пространство от паметта

Паметта в **Неар** се **разпределя по време на изпълнение на инструкции**, написани от програмисти.

Всеки път, когато правим обект, той винаги създава в Неар-пространство.

Разпределението на паметта в Неар-пространството не е толкова безопасно, колкото разпределението на паметта на стека.

В Неар не е предоставена функция за автоматично освобождаване.

За да използваме паметта ефективно трябва да използваме колектор за боклук, за да премахнем старите неизползвани обекти.

Времето за достъп на Неар паметта е доста бавно в сравнение със стековата памет.

Неар-паметта също не е нишкова безопасна като Stack-memory, тъй като данните, съхранявани в Неар-memory, са видими за всички нишки.

Размерът на паметта на Неар е доста по-голям в сравнение със стековата памет.

Неар-паметта е достъпна или съществува, докато работи цялото приложение.

Неар пространство от паметта

Паметта в **Неар** се разпределя по време на изпълнение на инструкции, написани от програмисти.

Всеки път, когато правим обект, той винаги създава в Неар-пространство.

Разпределението на паметта в Неар-пространството не е толкова безопасно, колкото разпределението на паметта на стека.

В Неар не е предоставена функция за автоматично освобождаване.

За да използваме паметта ефективно трябва да използваме колектор за боклук, за да премахнем старите неизползвани обекти.

Времето за достъп на Неар паметта е доста бавно в сравнение със стековата памет.

Неар-паметта също не е нишкова безопасна като Stack-memory, тъй като данните, съхранявани в Неар-memory, са видими за всички нишки.

Размерът на паметта на Неар е доста по-голям в сравнение със стековата памет.

Неар-паметта е достъпна или съществува, докато работи цялото приложение.

Сравнение между Stack и Heap

Разпределението на паметта на стека се счита за по-безопасно и по-бързо в сравнение с разпределението на паметта на Heap.

Стековата памет има по-малко място за съхранение в сравнение с паметта Heap.

Достъпът до рамката на стека е по-лесен от рамката на Heap, тъй като стекът има малък регион на паметта и е удобен за кеширане.

Стекът не е гъвкав, размерът на разпределената памет не може да бъде променен, докато Heap е гъвкава и разпределената памет може да бъде променена.

За разлика от паметта на стека, паметта на heap се разпределя изрично от програмистите и няма да бъде освободена, докато не бъде изрично освободена.

Времето за достъп до Heap е повече от времето на достъп до Stack.

Проблемът с недостиг на памет е по-вероятно да се случи в стека, докато основният проблем в Heap паметта е фрагментацията.

Функция, която въвежда елементите в масив от цели числа. Програмата чете цяло число n и извиква функцията да прочете масив от n числа. Накрая програмата извежда един от елементите на масива.

```
#include<stdio.h>
int* readArr(int n){
    int* result=malloc(n*sizeof(int));
    for(int i=0;i<n;i++)
    {
        scanf("%d",result+i);
    }
    return result;
}
```

```
int main()
{
    int* myArr;
    myArr=readArr(6);
    printf("%d", myArr[3]) ;
}
```

Тук, вградената стандартна функция malloc(k) заделя памет от k байта от Непар паметта и тези k байта са предназначени за масива с резултата от четенето.

<https://en.cppreference.com/w/c/memory/malloc>

Внимание! Заделената с malloc() памет трябва да се освободи

`int *p1 = malloc(4*sizeof(int));`

Разглеждане на rand() и RAND_MAX от библиотеката <stdlib.h>

Напишете програма, която създава и инициализира динамичен едномерен масив от 100 двуцифрени цели числа. За целта използвайте функцията rand(), генерираща случайно число в диапазона от 0 до RAND_MAX, включително.

```
#include<stdio.h>
```

```
#include<stdlib.h>
```

```
int main()
```

```
{
```

```
    printf("%d\n", RAND_MAX);
```

```
    int *arr= malloc(100*sizeof(int));
```

```
    for(int i=0; i <100; i++)
```

```
        *(arr+i)=rand()%100;
```

```
    for(int i=0; i <100; i++)
```

```
        printf("%d\t", *(arr+i));
```

```
}
```


Задачи

1. Напишете програма, която да обедини два масива от цели числа, като ги сортира в низходящ ред и ги принтира.

```
for( i=0; i<6; i++)
{
    if(number<myArr[i])
    {
        *(copyArr+k)=number;
        k++;
        break;
    }
    else
    {
        if(number>myArr[i])
        {
            *(copyArr+k)=*(myArr+i);
            k++;
        }
    }
}

while(i<6)
{
    *(copyArr+k)=*(myArr+i);
    i++;
    k++;
}

printArr(copyArr,7);
}
```

```
#include<stdio.h>
#include<stdlib.h>

int* readArr(int n){
    int* result=malloc(n*sizeof(int));
    for(int i=0;i<n;i++)
    {
        scanf("%d",result+i);
    }
    return result;
}

void swap(int *p, int *q){
    int tmp=*p;
    *p=*q;
    *q=tmp;
}

void bubbleSort(int x[], int n)
{
    int br=0;
    while(br<n-1)
    {
        for(int i=0; i<n-1; i++){
            if(x[i+1]<x[i])
                swap(&x[i],&x[i+1]);
        }
        br++;
    }
}
```

```
void printArr(int w[], int n){
    for(int ind=0;ind<n; ind++)
        printf("%d\t", *(w+ind));
    printf("\n");
}

int main()
{
    int* myArr=readArr(6);
    bubbleSort(myArr,6);
    printArr(myArr,6);

    int number;
    scanf("%d",&number);

    int *copyArr=malloc(7*sizeof(int));
    int k=0;

    int i;
```


Задача 1 - коментар по решението

```

/// a --> 8,5,1
// b-->34, 25, 18, 10, 2
// c[0]=34  j=1 k=1
// c[1]=25  j=2 k=2
// c[2]=18  j=3 k=3
// c[3]=10  j=4 k=4
// a[0]>b[4]
// 8>2      c[4]=a[0] i=1 k=5
//
// 5>2      c[5]=a[1] i=2 k=6
//
// 1<2      c[6]=b[5] j=5 k=7
//
// while(a[2]>b[5]) --> не влиза
//
//  -----
//  b ---->c
//  остава a[2]];
  
```

2 4 8 7 2 5 7

4 12

8 7 7 5 4 2 2

12 4

7 5 4 2 2

12 4

8 7

7 5 4 2 2

4

8 7 12

5 4 2 2

4

8 7 12 7

4 2 2

4

8 7 12 7 5

--

2 2

НИЩО

8 7 12 7 5 4 4

Задачи

2. Напишете програма, която въвежда масив от цели числа от клавиатурата. Сортирайте го във възходящ ред. След това от клавиатурата въведете цяло число и го поставете на правилната му позиция в масива, така че да не се нарушава реда. Принтирайте масива.

Задача 2 - решение

```
#include<stdio.h>
#include<stdlib.h>
int* readArr(int n){
    int* result=malloc(n*sizeof(int));
    for(int i=0;i<n;i++){
        scanf("%d",result+i);
    }
    return result;
}
void swap(int *p, int *q){
    int tmp=*p;
    *p=*q;
    *q=tmp;
}
void bubbleSort(int x[], int n)
{
    int br=0;
    while(br<n-1)
    {
        for(int i=0; i<n-1; i++){
            if(x[i+1]<x[i])
                swap(&x[i],&x[i+1]);
        }
        br++;
    }
}
```

```
void printArr(int w[], int n){
    for(int ind=0;ind<n; ind++)
        printf("%d\t", *(w+ind));
    printf("\n");
}

int main()
{
    int* myArr=readArr(6);
    bubbleSort(myArr,6);
    printArr(myArr,6);

    int number;
    scanf("%d",&number);

    int *copyArr=malloc(7*sizeof(int));
    int k=0;

    int i;
```

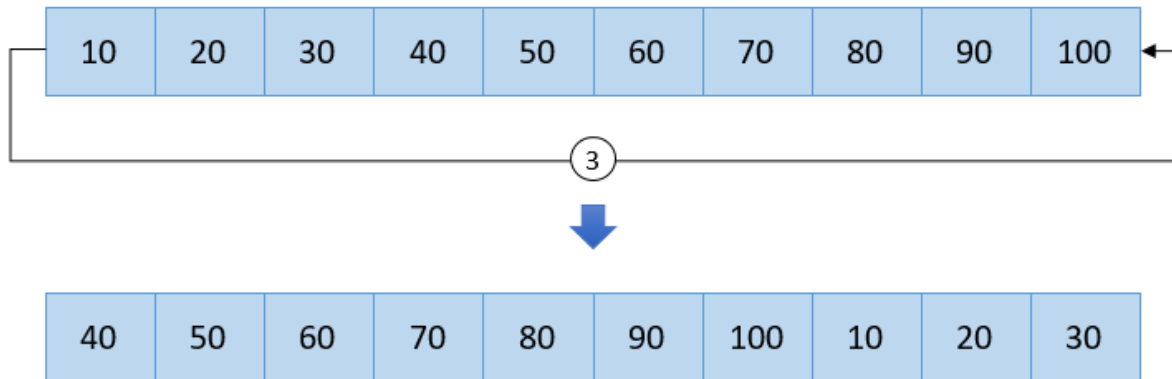
```
for( i=0; i<6; i++)
{
    if(number<myArr[i])
    {
        *(copyArr+k)=number;
        k++;
        break;
    }
    else
    {
        if(number>myArr[i])
        {
            *(copyArr+k)=*(myArr+i);
            k++;
        }
    }
}

while(i<6)
{
    *(copyArr+k)=*(myArr+i);
    i++;
    k++;
}
printArr(copyArr,7);
}
```


Задачи:

3. Напишете програма, която да завърти даден масив от цели числа с **N** позиции наляво. Масива и числото **N** трябва да бъдат въведени от клавиатурата. Принтирайте оригиналния и резултатния масиви. Пример:

Задача 3 - решение

```
#include<stdio.h>

int main()
{
    int arr[]={1,2,3,4,5,6,7,8,9,10};
    int b[10];
    int len=10;
    int N;
    scanf("%d",&N);

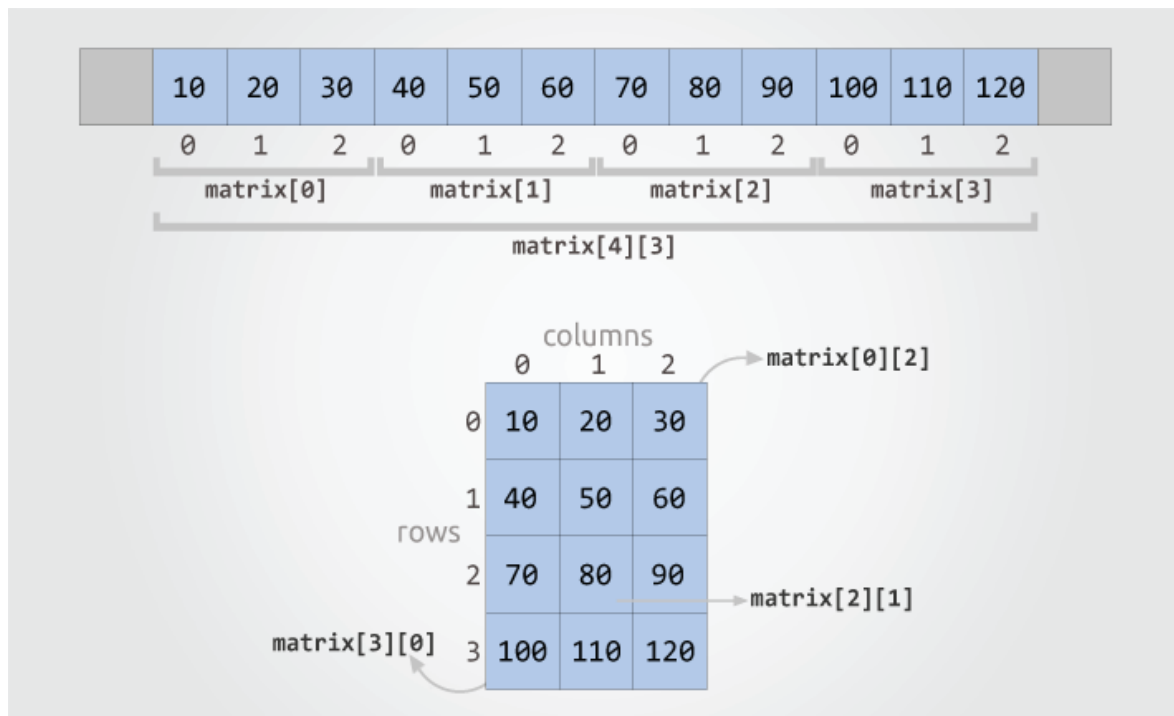
    for(int i=0;i<len;i++)
    {
        int newIndex= (i-N+len)%len;
        b[newIndex]=arr[i];
    }

    for(int i=0;i<len;i++)
        printf("%d\t",b[i]);
}
```


Двумерни масиви

Двумерните масиви могат да бъдат разглеждани като колекция от едномерни такива. Логически можем да си ги представим като матрица. Всяка математическа задача, касаеща матрици, може лесно да бъде представена като двумерен масив.

Двумерни масиви

Декларация :

```
type array_name[row-size][col-size];
```

- `type` - валиден **C** тип.
- `array_name` - идентификатор.
- `row-size` - константа, специфицираща броя редове на матрицата.
- `col-size` - константа, специфицираща броя колони в матрицата.

Пример:

```
int matrix[3][4];
```


Двумерни масиви

Инициализация:

```
int matrix[4][3] = {  
    {10, 20, 30},    // Initializes matrix[0]  
    {40, 50, 60},    // Initializes matrix[1]  
    {70, 80, 90},    // Initializes matrix[2]  
    {100, 110, 120}  // Initializes matrix[3]  
};
```

Възможен е и друг запис:

```
int matrix[4][3] = {10, 20, 30, 40, 50, 60, 70, 80, 90, 100, 110,  
120};
```


Двумерни масиви

При инициализацията е възможно да пропуснем броя редове в матрицата:

```
int matrix[][3] = {  
    {10, 20, 30},    // Initializes  
matrix[0]  
    {40, 50, 60},    // Initializes  
matrix[1]  
    {70, 80, 90},    // Initializes  
matrix[2]  
    {100, 110, 120}  // Initializes  
matrix[3]  
};
```


Двумерни масиви

Достъпът до елементите на всеки двумерен масив, както и при едномерните, става чрез индекс. В този случай обаче, указваме както реда, така и колоната на елемента. Пример:

```
matrix[0][0] = 10; // Assign 10 to first element of first row  
matrix[0][1] = 20; // Assign 20 to second element of first  
row  
matrix[1][2] = 60; // Assign 60 to third element of second  
row  
matrix[3][0] = 100; // Assign 100 to first element of fourth  
row
```


Двумерни масиви

Тъй като индексите са цели числа, можем да напишем цикъл за достъп до отделните елементи на матрицата. Но в този случай ще се наложи да използваме и вложен цикъл, за да итерираме както по редовете, така и по колоните на матрицата.

Пример:

```
// Runs 4 times iterating through each row
for(i = 0; i < 4; i++)
{
    // Runs 3 times for each column.
    for(j = 0; j < 3; j++)
    {
        scanf("%d", &matrix[i][j]);
    }
}
```


Задачи с двумерни масиви

Задача 1. Декларирайте двумерен масив с по 5 елемента (5 x 5). След като сте готови, направете въвеждане на данните в масива, като четете от потребителя със `scanf`. Отпечатайте масива в конзолата, спазвайки броя редове и колони.

Задача 2. Дом Напишете програма, която събира две матрици (4x4) и записва резултата в трета такава със същия размер. Събирането на матриците става като намерим сумата на съответстващите елементи в тях. Данните за изходните матрици трябва да бъдат въведени от потребителя. Разпечатайте трите матрици в конзолата.

Задачи с двумерни масиви

Задача 3. Напишете програма, която проверява дали две дадени матрици са еднакви, сравнявайки съответните елементи в тях. Разпечатайте в конзолата двете изходни матрици и резултата от сравнението.

Задача 4* Дом. Напишете програма, която проверява дали дадена матрица е **identity matrix** - матрица с размер $(N \times N)$, където само елементите в главния диагонал са единици, а всички останали елементи са нули.

Задача 5*. Напишете програма, която търси дадено число в сортирана по редове матрица. Генерирайте елементите на матрицата с `rand()`. Принтирайте матрицата и въведете от клавиатурата търсеното число. Покажете позицията му.

Задачи с двумерни масиви-решение на зад 5

```
void swap(int *p, int *q){  
  
void bubbleSort(int x[], int n)  
{  
  
int find(int x[], int n, int number)  
{  
    for(int elem=0;elem<n;elem++)  
        if(x[elem]==number)  
            return elem;  
    return -1;  
}  
  
int main(){  
    int a[3][4];  
  
    for(int row=0;row<3;row++)  
        for(int col=0;col<4;col++)  
            a[row][col]=rand()%50;  
  
    for(int row=0;row<3;row++) {  
        int *pRow=a[row];  
        bubbleSort(pRow,4);  
    }
```

```
for(int row=0;row<3;row++)  
{  
    for(int col=0;col<4;col++)  
    {  
        printf("%d\t", a[row][col]);  
    }  
    printf("\n");  
}  
  
int num ;  
scanf("%d",&num);  
  
int p,q;  
for(int row=0;row<3;row++)  
{  
    p=row;  
    q=find(a[row],4, num);  
    if(q>=0)  
        printf("(%d,%d)\t", p,q);  
}
```


Задачи с двумерни масиви

Задача 6*. Дом Напишете програма, която печата броя на уникалните редове в бинарна матрица, съставена само от единици и нули.

Задача 7*. (да се помисли-решението следващо занятие) Напишете програма, която намира под-матрица с максимален размер в дадена бинарна матрица, съставена само от нули и единици. Пример:

The given array in matrix form is :

```
0 1 0 1 1
1 1 1 1 0
1 1 1 1 0
1 1 1 1 0
1 1 1 1 1
0 1 0 1 0
```

The maximum size sub-matrix is:

```
1 1 1 1
1 1 1 1
1 1 1 1
1 1 1 1
```

